

La dama d'Aragó

♩=100

A A - ra - gó n'hi ha u - na da - ma més bo - ni - ca que un
sol; té la ca - be - lle - ra ros - sa, li ar -
riba fins els ta - lons. I a - di - ós, An - na Ma -
ri - a, ro - ba - do - ra de l'a - mor i a - di - ós.

A Aragó n'hi ha una dama
més bonica que un sol;
té la cabellera rossa,
li arriba fins els talons.
*I adió, Anna Maria,
robadora de l'amor,
i adió.*

Sa mareta la'n pentina amb una pinteta d'or;
sa tia els *hi* esclaria els cabells d'en dos en dos.
Son germà se la mirava amb un ull tot amorós:
—No en fóssim germans, Maria, ens casaríem tots dos.—
Quan ella entra a l'església les piques es tornen flors,
per *pendre* l'aigua *beneita* tenia un canonet d'or.
Les dames que la van a veure, totes li varen fer lloc;
les dames seuen a terra, mes ella en cadira d'or.
Capellà que en diu la missa n'ha perduda la lliçó;
i escolà que l'ajudava no n'hi sap trobar raó.